

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10458

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 27. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
327709

Spørgsmål nr. 46:

Dato
27-11-2020

”Kan ministeren svare kort ja eller nej til, om regeringen ønsker at tvangsanbringe flere børn end i dag? Spørgsmålet stilles i forlængelse af samrådet med ministeren om tvangsanbringelser og bortadoptioner af udsatte børn den 22. oktober 2020.”

Svar:

Anbringelser skal ikke være et mål i sig selv, og derfor vil regeringen ikke sætte et måltal for, hvor mange flere børn der skal anbringes med eller uden samtykke. Det afgørende er, at kommunen træffer afgørelse om anbringelse, når dette er til barnets bedste.

Det følger af servicelovens § 58, at kommunen kan gennemføre en anbringelse uden samtykke, når der foreligger åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

Det er regeringens holdning, at hvis der er børn, som risikerer skade på deres sundhed eller udvikling ved at vokse op hos deres forældre, så skal der ske en anbringelse af barnet eller den unge, jf. ovenfor. Det er regeringens opfattelse, at det ikke sker i alle tilfælde i dag, men at der er børn, der anbringes for sent. Mange anbringelser sker nemlig først, når barnet allerede har udviklet komplekse problemer. Mange af de børn kommer fra familier, hvor forældrene har fået flere chancer, og hvor der har været iværksat forebyggende foranstaltninger i familien. Når vi efterlader børn i hjem med forældre, der svigter, så udsætter vi som samfund børnene for et dobbelt svigt. Regeringen mener, at loven skal sikre, at barnets bedste sættes først. Jeg kan i den forbindelse bl.a. henvide til min samtidige besvarelse af SOU alm. del spm. 47 samt min besvarelse af samrådsspørgsmålene U-V den 3. september 2020 og C-D den 22. oktober 2020 for regeringens begrundelse for dette.

Vi kan bl.a. se i anbringelsesstatistikken, at det typisk er i sager om de små børn, at forældrene ikke ønsker at samtykke til anbringelse af barnet. Der er derfor en forholdsmæssigt større andel af de små børn, der anbringes uden samtykke, sammenlignet med de større børn. Hvis flere børn fremover anbringes tidligere end i dag, vil det derfor også alt andet lige betyde, at der antalmæssigt vil være flere børn, der vil være anbragt uden for hjemmet uden samtykke.

Med venlig hilsen
Astrid Krag